

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1199/2019
20.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Перовића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 10 К 423/18 од 11.02.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 436/19 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Перовића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 10 К 423/18 од 11.02.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 436/19 од 20.06.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 10 К 423/18 од 11.02.2019. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју казну се урачунава време задржавања почев од 05.02. до 06.02.2008. године, а која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, без примене мере електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 264. став 1. и члана 261. став 2. тачка 7) и 9) ЗКП окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 436/19 од 20.06.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адв. Ненада

Живковића и браниоца окривљеног ББ, адв. Милоша Милошевића, а пресуда Првог основног суда у Београду 10 К 423/18 од 11.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Владимир Перовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљеног АА, адв. Владимир Перовић, у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, тј, на записнику о саслушању окривљеног ВВ у полицији дана 06.02.2008. године, а из разлога што је наведеном саслушању присуствовао бранилац који је бранио сва три окривљена који су имали супротне одбране, те су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Перовића, Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из записника о саслушању осумњиченог ВВ, у преткривичном поступку од 06.02.2008. године, произилази да је овај окривљени дао исказ у присуству адвоката – браниоца и да је саслушан према одредбама тада важећег ЗКП о саслушању окривљеног („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04... 76/10) у даљем тексту: раније важећег ЗКП, дакле и у складу са одредбом члана 70. раније важећег ЗКП. Наведена одредба члана 70. раније важећег ЗКП прописује која лица не могу бити браниоци у кривичном поступку, али не предвиђа да бранилац не може бити бранилац саокривљеног, који се у истом предмету терети за исто кривично дело. Стога околност да је саслушању окривљеног ВВ, присуствовао бранилац, који је присуствовао саслушању саокривљених, не доводи у сумњу законитост наведеног доказа, па је по налажењу овог суда наведени доказ прибављен на законит начин, у складу са одредбама раније важећег ЗКП и може се користити као доказ.

Стога, имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да записник о саслушању тада осумњиченог ВВ, од 06.02.2008. године, не представља недозвољен доказ и исти се може користити у кривичном поступку, па самим тим ни правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба

кривчног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у поднетом захтеву.

Надаље, у образложењу захтева за заштиту законитости се наводи да је доношењем правноснажних пресуда погрешно примењен кривични закон, када је суд нашао да се у радњама окривљеног стичу законска из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, а што би представљало повреду кривчног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, из ког разлога је захтев дозвољен.

Међутим, у вези наведене повреде кривчног закона у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да окривљени АА није предузео ни једну радњу извршења кривчног дела разбојништва, да су судови описали његово апсолутно пасивно понашање каквим није дао никакав допринос извршењу радњи кривчног дела разбојништва у саизвршилаштву и не описује се нити наводи било каква активност овог окривљеног, дакле, у захтеву се даје сопствена оцена доказа која је супротна оцени изнетој у правноснажним пресудама, а фактички се своди на оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним пресудама, а што сходно члану 485. став 4. ЗКП није предвиђено као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је захтев за заштиту законитости у том делу недозвољен.

Такође, захтевом за заштиту законитости се указује и на повреду закона из члана 73. став 3. тачка 4) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео је и због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али у захтеву не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним правноснажним пресудама учињена наведена повреда закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, и на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописани садржај.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић